

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Macherentini Societatis Iesv Theologi, Explanatio Catechismi Catholici

Macherentinus, Johannes
Colon., 1612

De Confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39397

SEPTEM SACRAMENTORVM. 337

Secundo, quando vel ipse pænitens certèin se depræhendit desectum pænitentiæ, velipse Sacerdos id apertè aduertit, vt si statum peccati deserre nolit, vel manisestas occasiones vitare, & similia.

e con-

negli-

· Hi

ta:vl.

timé.

extre-

quod

us, et-

dam-

io vi-

lis aut , aut à qui-

n vita blan-

à co-

hibe-

etiam itius,

tem-

mu-

one-

qui-

s ne-

um

con-

om-

Se-

Tertiò, quando talis ac tantus est desectus, vt si pœnitens ac Confessarius suo sunctifuissent vtrimq; diligenter officio, ipsum depræhendissent. In omnibus his sacrilegiu & nouum peccatum committitur, & repetitione confessionis opus est.

DE CONFES-

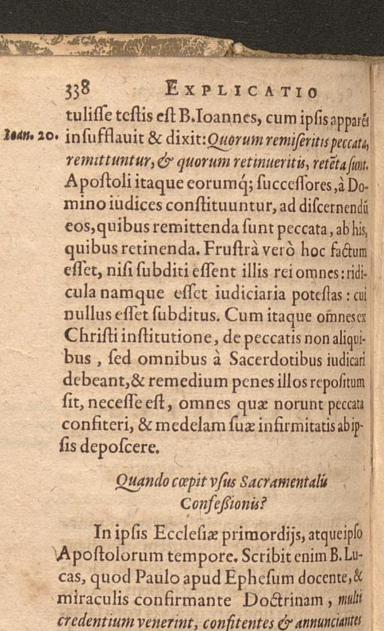
Quid de Confessione altera pænitentia parte sentiendum?

Confessionem omniu peccatoru mortalium, quæ post diligentem inuestigationem memoriæ occurrunt, coram Sacerdote absoluendi potestatem habente, ita esse necessariam, vt sine ea re ipsa, vel voto facta, peccata ipsa nullo modo remitti possint, idque ex ipsius Christi institutione.

Quaratione id probas?

Promisit Dominus Petro remittendi po-Matt. 16. testatem peccata primum: Deinde cæteris & 18. Apostolis, quam & post resurrectionem co-

JNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

actus suos. Vbi & de combustis libris eorum Attor.19. qui fuerant curiosa sectati, fit mentio, cuius rei & in veteri Testamento, & in Ioannis Leuit. 5.6. Baptismate non obscura præcesserunt deli-

07. niamenta. Match. 3. Mar. In

Num. 3.

CUY

pli

8

ce

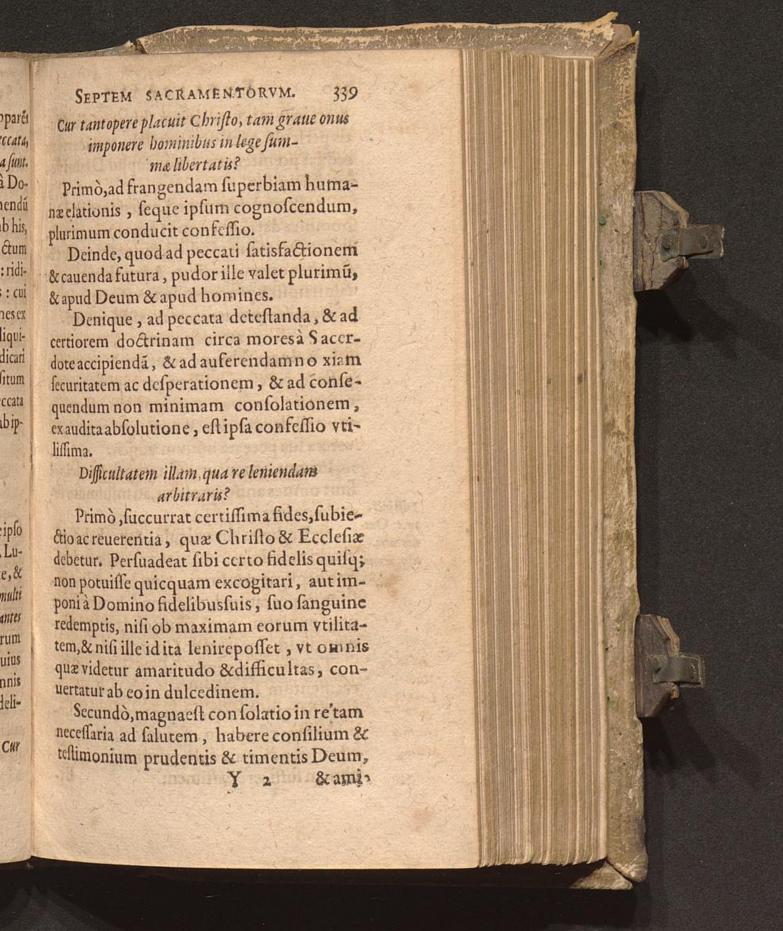
do

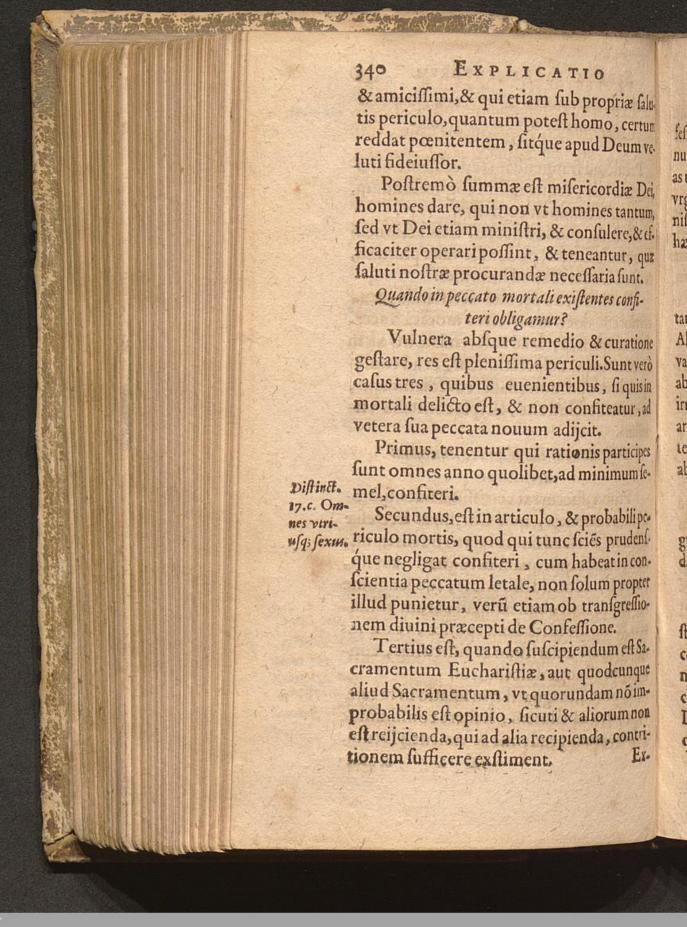
fe

q

ex

li

PRÆCEPTORVM ECCLESIÆ. æ falu Extra ordinem posset quispiam ad conertun sessionem obligari, ipsoiure natura, vt si ım ve. nunc sit Confessarij copia, quem scias tealias non habiturum: aut si graues tentationes æ Dei, vrgeant, & peccandi pericula, quibus non ntum, nisicrebriori confessione obuiare possis, sed ,&cf. hacipecialia. , quz Quis Confessionis minister? int. Solus Sacerdos ordinariam vel deleganfitam in pænitentem habens iurisdictionem. Alterifacta confessio nulla est, nec quicqua atione valetabsolutio, quia videlicet sententia lata t verò abeo, qui iudicandi potestatem non habet, quisin irrita penitus & inanis est. In mortis tamen ur, ad articulo cuiuis Sacerdoti Ecclesia auctoritatem concessit periclitantem audiendi atque icipes abloluendi. ım ie-Qualis effe debet Confessio? ilipca Voluntaria, præmeditata, diligens, inte- Exmelhedent gra, acculatoria, propria, contrita, verecun- do confesfranss. conda, humilis, spei plena, vera, nuda. opter Quare voluntaria? essio-Quandoquidem optimus quisque Chri- Huc Catestianus libere & voluntarie, non solum ex chistain ft Saconsuetudine, timore, aut verecundia hu- Praxi. nu. nque mana, sed verò salutis propriæ desiderio 32. remitőimconfiteri debet, alioqui Confessio non esset teru. Vonon Deo accepta, nec homini salutifera: vtpote ntrtque non procederet ex charitate : sed tan-Ex-

seruatur: ita expedit vt pro recuperandazterna vita omnis cura ac diligentia cautius adhibeatur. Augustinus: Cum gaudio debet facere immortalis futurus, que faceret pro differeda morte moriturus. Itaque poenitens paratus sit

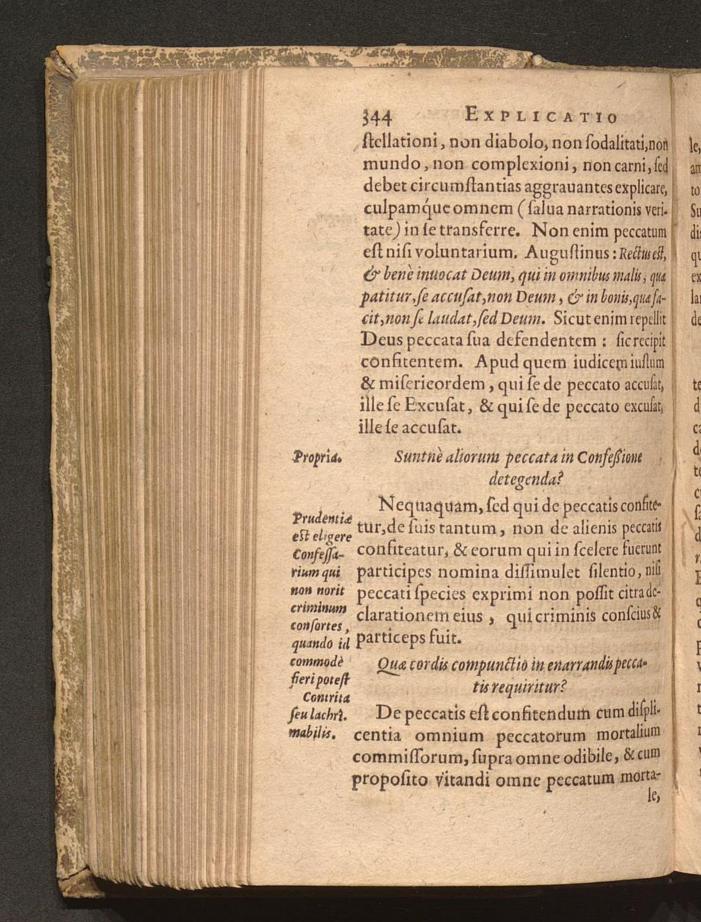
quam ab auito more recedens, quanquan

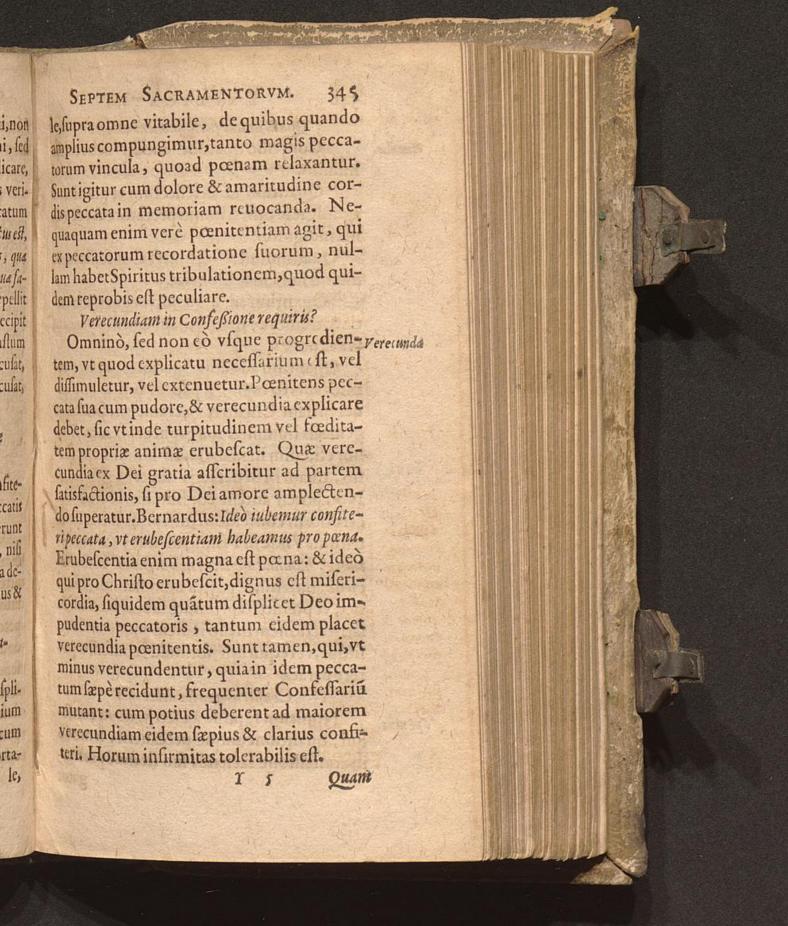
Præmedidiscreta.

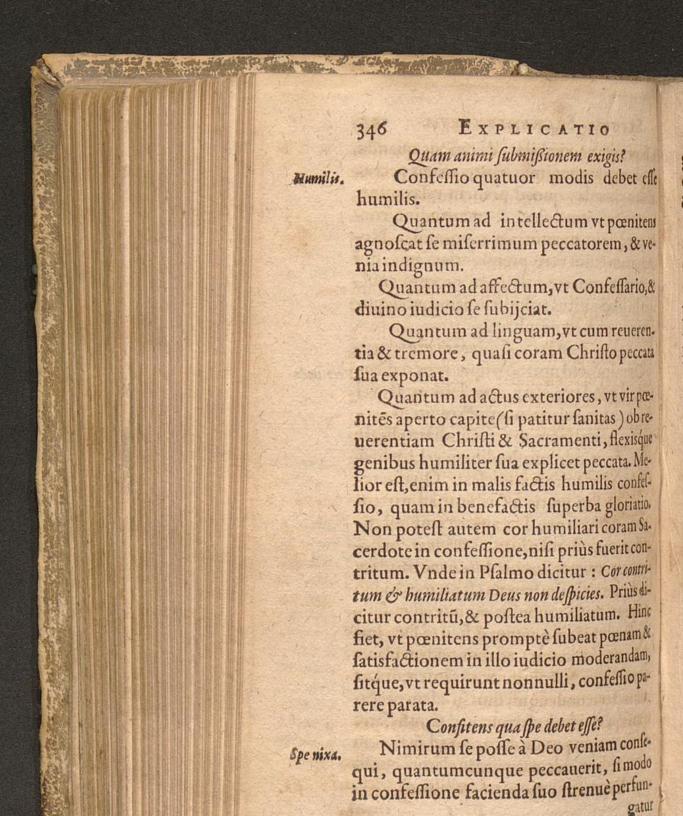
seu discretam oportere esse Confessionem, qua prudentia in querendo idoneo Confel-

Diligens.

SEPTEM SACRAMENTORYM. facere pro animæ vita recipienda, quæcunq; ii, taifaceret pro corporis morte vitanda. 1quan De confessionis integritate quid sentiendum? In Confessione ex industria peccatum Integramortale, tam certum quam dubium, cum odoin circumstantijs necessarijs non est reticendu, juædi-Deus enim dimidiatam Confessionem no entem accipit, nec dimidiatam veniam dat, quia onem. nunquam ab vno peccato quempiam abonfelsoluit, quin eadem opera ab omnibus absoluat: Quod si confitens negligit discutere coscientiam suam, id apud se parui faciens, & aliquid Confessioni necessarium omittat, dhibeintegram non facit peccatorum Confescanda, emSationem. eret, li Satisné fuerit mihivt à Confessario interro-11 mogatus de peccatis bona fide retem-(pondeam? eftad Vtut sese hoc habeat, certe non expedit, accusatendum & raro benè confitetur, qui quasi in proprijs ria. conperegrini, nihil de se referre norunt, sed ad is miinterrogata tantum respondent. Quocirca s mepeccator debet se accusare, peccata sua Sacertanda dotiexponere, & antequam Confessario se. a oble præsentet conscientiam suam examinare, ida æ-& non expectare quoad vsq; Sacerdos eum utius desingulis interroget. Dumque peccata exbet faponit non debet sibi parcere; non Deo suam Fereda culpam asscribere, non fortunæ, non conuslit stella. Y face-

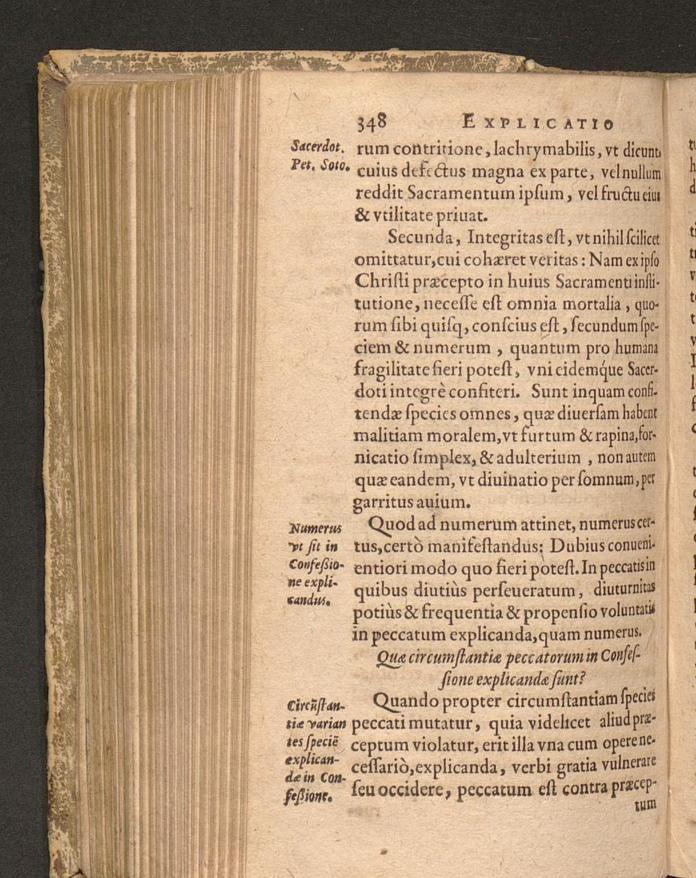

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

SEPTEM SACRAMENTORVM. gatur officio. Quandoquidem pænitentia. quæ ex fiducia non proficifcitur est inutilis et effe & expers veniæ, manetá; sine misericordia. nitens Licetne ex humilitate, de peccatis qua non & vefeceris fateri? Ex humilitate id proficisci nequit, cum Vera. rio,& humilitas quæ virtus est, cum veritate non pugnet. Proinde in confessione nihil falti ex ierenindustria homo debet inserere, ficte se laueccata dando vel vituperando: quia effet mendair pæciumin iudicio Sacramentali, & faceret inobreiuriam iudici, id est, Confessario, Christi sisque vicario. . Me-Quam denique nuditatem deposcis? nfel-Confessio debet esse nuda, absque obscu- pura jen iatio. ritate verboru occultante peccata, aut pec-nuda. m Sacatorum circumstantias. Omnia enim pecconcata quantum cunque turpia, exponenda taontriliter sunt, vt Confessarius plene ac clare inùs ditelligat, cum circumstantijs aggrauantibus. Hinc Cauendum valde, ne aut Rhetoricis coloriam & bus, autalijs minus ad rem pertinentibus, dam, aut denique multiloquio, aliquo, vel orneo patur, vel oneretur confessio. Qua ex illis omnino necessaria sunt, aded vt sine onleipsis nec Confessio, nec Absolutio nodo quicquam valeat? Dux funt, Prima, ve sit cum peccato. Ex infti. rfungatur rum

SEPTEM SACRAMENTORVM. tum quintum, fiid facias vt fruaris aliena hareditate, aut vxore, contra nonum, aut decimum delinquis. Secundo, quod de circumstantijs varian- que mul. tibus speciem dictum, id etiam de illis, quæ tiplicai pec transgressionem mortalem einsdem speciei, caium in vel contra idem præceptum addunt, est in- eadem spetelligendum. Vt si quis furetur centum, vt totidem alia possit furari. Occidit Petrum vteidetur oportunitas, vt Ioannem occidat. ltaque quot, vt ita dicamus, malitiæ mortales sint in actu quem quis confitetur, manifestandum, siue eiusdem, siue diuersæspeciei. Tertiò, quantitas quæ auget in infini- quantitas tum, per quamfit, vt quod alioquin veniale in infinite eslet, fiat letale omnino confitenda est, vt in augens. furto,illata iniuria vel violentia. Potest enim quodex sua natura veniale tantummodo peccatum est, in casu aliquo mortiferum esse, vel exerronea operantis conscientia, vel prauo fine proposito, vel scandalo dato, vel denique cotemptu præcepti seu præcipientis. Cum verò intersit omnium hoc ipsum probè nosse, clarius exponet hoc Catechista exemplis ab ijs petitis, qui conscientiæ caius enodant. Quarto, quantitas quæ non quidem au- quantitas

get in infinitum, sed idem peccatum morta-numpescale facit æquipollere multis peccatis eiusdem

ipe-

cunt

illum

u cius

ilicet

kiplo

insti-

quo-

1 spe-

mana

acer-

onfi-

bent

,for-

item

, per

cer-

ieni-

tis In

nitas

tatis

S.

-

ecies

præ-

ne-

rare

ceptum

